

[Finansministeren]

Men der er én ting af det, hr. Lykketoft sagde, som jeg er nødsaget til at tage fat på, fordi han prøver på at foregøgle, at Socialdemokratiet skulle have en større omsorg for statens finanser end regeringen og de tre partier, der nu lægger stemmer til finansloven.

Hr. Lykketoft nævnte selv i går, at Socialdemokratiets egne ændringsforslag betød, at statens udgifter ville være 1 mia. og 90 mio. kr. højere end det, der nu bliver vedtaget. Hr. Lykketoft erkendte, at den finansiering, man ønskede hertil, kunne man ikke få flertal for. Så altså udgifterne var med hr. Lykketofts egne ord i går over 1 mia. kr. højere med det, som Socialdemokratiet selv foreslog.

Men nu har jeg jo hæftet mig ved, at Socialdemokratiet talte så meget om deres ansvarlighed i forhold til statens finanser, og derfor blev jeg lige pludselig under afstemningerne i går en lille smule overrasket, og så gav jeg mig til at tælle op. Jeg har kun nået at gøre det foreløbigt, men jeg gav mig til at tælle op i forbindelse med afstemningerne om SF's ændringsforslag, om der nu også var denne ansvarlige finansielle sammenhæng i Socialdemokraternes afstemning dér.

Desværre måtte jeg gøre op, at Socialdemokratiet enten stemte for eller undlod at stemme for yderligere offentlige udgifter i forslag stillet af SF for 3½ mia. kr., hvor man altså ikke havde mod til at stemme imod. Her medregner jeg oven i købet ikke den halve mia. kr., hvor man stemte forkert, og som man har rettet i Finansudvalget. Så kunne man selvfølgelig spørge, om Socialdemokratiet så også har stemt for tilsvarende finansiering i forbindelse med SF's forslag. Nå, det har man ikke, dér stemte man for 1 mia. kr.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at nævne det i dag, men når hr. Lykketoft forsøger at foregøgle Folketinget og offentligheden en særlig socialdemokratisk ansvarlighed omkring statens finanser, må man desværre gøre opmærksom på, at denne ansvarlighed ikke blev vist ved afstemningerne, for så havde man selvfølgelig stemt imod de udgiftskrævende forslag, når man ikke stemte for tilsvarende finansiering. Nå, men hr. Lykketoft fremprovokerede den bemærkning ved at foregøgle denne finansielle ansvarlighed.

Jeg vil hellere vende det rundt positivt og sige: Lad os så, de fem partier, der står bag denne

finanslov, og Socialdemokratiet i den kommende tid fælles have den ansvarlighed i forhold til finansloven, at vi, når vi bevilger nye udgifter til uddannelsespladser, så også skaffer den nødvendige finansiering, sikrer, at vi får finansiering krone til krone af nye udgifter.

Så vender hr. Lykketoft tilbage til diskussionen om måltal. Hr. Lykketoft synes altså ikke, at det måltal betyder så meget. Her vil jeg gerne understrege over for hr. Lykketoft, at måltallet betyder utrolig meget for den budgetmæssige disciplin i regering og Folketing med henblik på at sikre, at vi har noget fast at styre udgifterne efter. Ellers er det jo så nemt, hver eneste gang, vi skal bevilge noget, at sige, at vi bevilger lige lidt ekstra, og denne halv mia. kr. betyder ikke så meget, og disse 100 mio. kr. betyder ikke så meget. Nej, men hvis ikke man har det faste udgiftspolitiske måltal, bliver det lige pludselig et meget stort milliardbeløb, og så skrider vores udgiftspolitik. Så måltallet er uhyre vigtigt. Det er derfor også godt, at vi kunne komme igennem med ændringsforslag, der holder måltallet.

Hr. Lykketoft nævnte i sin slutning – lige inden den polemiske del, som jeg skal springe over, for det diskuterede vi i går – om, hvem der ville forhandle, og hvem der ikke ville – men regeringen har hele tiden været villig til forhandling, det er vi også i de kommende måneder – ni emner som værende dagsorden. Jeg enig med hr. Lykketoft i, at det er en dagsorden, der er sat, dels af den aftale, der allerede er indgået om finansloven, dels af de problemer, der møder os. Det glædede mig, at hr. Lykketoft på alle ni områder gav udtryk for, at Socialdemokraterne var villige til at forhandle og samarbejde med henblik på at få et resultat. Regeringen har den samme vilje til forhandling, den samme vilje til samarbejde og den samme vilje til at nå et resultat. Vi håber, det kan komme rimelig hurtigt.

Hr. Jes Lunde talte meget om arbejdsløshed, og det synes jeg der er meget god grund til at gøre. Det er et meget, meget stort politisk problem. Jeg synes dog også, vi er nødt til at sige, at udviklingen lige for øjeblikket heldigvis går lidt bedre, end mange økonomer havde frygtet. De sidste tre måneders sæsonkorrigerede ledighedstal viser et beskedent fald. Det er godt, fordi det er brud på en stærkt opadgående kurve. Det interessante er, hvis vi tager de sidste sæ-